

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1372/2022
20.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због противправног дела које је у закону одређено као кривично дело полно узнемиравање из члана 182а став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Јована Шутовића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Нишу 1К. бр. 825/21 од 04.07.2022. године и Вишег суда у Нишу Кж. 2 бр. 225/22 од 04.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 20.12.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Шутовића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Нишу 1К. бр. 825/21 од 04.07.2022. године и Вишег суда у Нишу Кж. 2 бр. 225/22 од 04.10.2022. године у односу на повреду закона из члана 74. Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу 1К. бр. 825/21 од 04.07.2022. године, према окривљеном АА за противправно дело у закону одређено као кривично дело полно узнемиравање из члана 182а став 2. у вези става 1. Кривичног законика изречена је мера безбедности обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи и одређено је да ће се иста мера обуставити када суд утврди да је престала потреба за лечењем и чувањем у здравственој установи, а трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Вишег суда у Нишу Кж. 2 бр. 225/22 од 04.10.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Јована Шутовића и решење Основног суда у Нишу 1К. бр. 825/21 од 04.07.2022. године је потврђено.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Јован Шутовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да

Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости и утврди да је наведеним решењима повређен закон на штету окривљеног АА.

Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног АА, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене изнетих навода нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду закона из члана 74. ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 74. ЗКП на тај начин што је окривљени АА пред полицијом дао своју изјаву без присуства браниоца иако је по закону морао имати браниоца.

Из списка предмета произилази да је у полицији дана 20.10.2017. године позван грађанин АА ради прикупљања обавештења којим поводом је сачињена службена белешка у смислу члана 288. став 5. ЗКП, затим је окривљени пред Основним јавним тужиоцем испитан 26.07.2018. године у присуству браниоца, адвокатског приправника Милоша Ђорђевића код адвоката Јована Шутовића, када одбрану није изнео, већ је навео да ће исту дати у присуству свог браниоца, адвоката Јована Шутовића. Након тога дана 10.08.2018. године пред Основним јавним тужиоцем у Нишу у присуству браниоца окривљеног адвоката Јована Шутовића изјавио је да ће се бранити ћутањем.

Одредбом члана 74. став 1. тачка 7) ЗКП је прописано да ако се против окривљеног води поступак за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења, окривљени мора имати браниоца од подношења предлога за изрицање такве мере па до доношења одлуке из члана 526. став 2. и 3. овог законика или до правноснажности решења о изрицању мере безбедности обавезног психијатријског лечења. Како из списка предмета произилази да је већ од испитивања пред Основним јавним тужиоцем у Нишу окривљени имао браниоца, иако није била обавезна одбрана, да је након ангажовања браниоца поднет предлог за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи (07.06.2019. године), а потом и 11.02.2020. године предлог за изрицање мере безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, то су супротни наводи изнети у захтеву оцењени као неосновани.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац је навео да је првостепеним решењем учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, приликом образлагања наведене повреде бранилац указује да су нејасни разлози суда за одбијање предлога браниоца окривљеног да се изврши увид у налаз и мишљење вештака професора доктора Зорана Ђирића од 20.01.2021. године и да се наведени вештак саслуша, а са друге стране исти налаз није изузет из судских списка, иако је суд морао образложити због чега психијатријске чињенице наведене у

том налазу не прихвата, те да првостепено решење нема о овим одлучним чињеницама довољно јасних разлога на који начин указује да је учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП таксативно су набројане повреде закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом, а које представљају разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**